

ת"פ (פתח תקווה) 54042-06-24 - מדינת ישראל נ' ליאור קנדל

ת"פ (פתח-תקווה) 54042-06-24 - מדינת ישראל נ' ליאור קנדל/שלום פתח-תקווה

ת"פ (פתח-תקווה) 54042-06-24

מדינת ישראל

באמצעות ב"כ עו"ד יערה ברוס- לשכת תביעות ש"י

נגד

ליאור קנדל

באמצעות ב"כ עו"ד שאדי ג'אנם

בית משפט השלום בפתח-תקווה

[01.01.2025]

כבוד השופט דרור קלייטמן

החלטה

רקע

1. נגד הנאשמת ונאשם נוסף הוגש כתב אישום ובו 28 אישומים, המייחס לה ביצוע עבירות רבות של הסעת שב"ח, ניהול או ארגון שירותי הסעה לכניסה לישראל של תושבים זרים שלא כדין, וקשירת קשר לעשות פשע.
 2. כתב האישום מתאר מסכת אירועים במסגרתה, הנאשמת, שהייתה באותה עת חיילת צה"ל, חברה לנאשם הנוסף, קשרה עמו קשר ויחד עמו הסיעה שבח"ם לתחומי מדינת ישראל.
 3. ב"כ הנאשמת עתר להפנייתה לבית המשפט הקהילתי ולצורך כך היא הופנתה לשירות המבחן.
 4. שירות המבחן פנה לבית המשפט בבקשת הבהרה, מאחר והעבירות בהם מואשמת הנאשמת, מנויות בתוספת השמינית לחוק סדר הדין הפלילי ולכן נדרשים טעמים מיוחדים להפנייתה לבית המשפט הקהילתי.
 5. ב"כ הנאשמת עותר להפנייתה של הנאשמת לבית המשפט הקהילתי ומפנה לנסיבותיה המיוחדות של הנאשמת, הן מבחינה נפשית והן מבחינה משפחתית וסבור כי יש בנסיבות אלו על מנת לעמוד בדרישות החוק.
 6. יש לציין כי ב"כ הנאשמת מפנה לתסקירי שירות המבחן, אלא שבהליך שבפניי כלל לא הוגשו תסקירים שכאלו. נראה כי כוונתו לתסקירים שהוגשו במסגרת הליך המעצר, אולם אלו אינם עומדים בפני בית המשפט בהליך זה.
 7. מנגד, ב"כ המאשימה עותרת לדחיית הבקשה ומפנה לחומרת העבירות ואופיין ולכך שלא הוצגו כל טעמים מיוחדים שיש בהם בכדי להחריג את הנאשמת מקביעת החוק כי נאשם שהואשם בעבירות מעין אלו לא יועבר עניינו לבית המשפט הקהילתי.
- דיון והכרעה

8. התכלית העומדת בהפניית נאשמים המתאימים לכך לבית המשפט הקהילתי מבורכת, ויש לשאוף כי במקרים המתאימים אכן יופנו נאשמים לבית משפט זה על מנת שניתן יהיה לסייע בשיקומם והחזרתם לחברה הנורמטיבית.
9. אלא שבפני הנאשמת שבפני עומדים שני חסמים בדרכה לבית המשפט הקהילתי. האחד עניינו קביעת החוק כי נאשם שהואשם בביצוע עבירות שעניין חוק הכניסה לישראל, לא יופנו לבית המשפט הקהילתי אלא מטעמים מיוחדים שיירשמו. והשני, עצם התנגדותה של המאשימה להפניית הנאשמת להליך זה ועמדתה כי תעתור למאסר בפועל גם אם ההליך בבית המשפט הקהילתי יצליח.
10. באשר לחסם הראשון, הרי שהמחוקק סבר כי ישנן עבירות שעצם העובדה כי הנאשם מואשם בהן אינה מאפשרת את העברתו לבית המשפט הקהילתי, אלא מטעמים מיוחדים שיירשמו. טעמים שכאלו לא הוצגו בפניי. הטעמים אליהם הפנה ב"כ הנאשמת, הם נסיבותיה הנפשיות והמשפחתיות של הנאשמת. כאמור, תסקירי שירות המבחן אינם בפניי ולכן לא אוכל לבחון נסיבות אלו. אולם, גם אם היו לפניי, איני סבור כי היה בכך על מנת להשפיע על החלטתי. נסיבותיו האישיות של נאשם אינם בגדר טעם מיוחד, כי הרי כל נאשם המשולב בבית משפט קהילתי הוא כזה שנסבותיו האישיות מורכבות, אחרת לא היה נצרך לטיפולו של בית המשפט הקהילתי. על הנאשמת היה להציג טעמים מיוחדים נוספים וכאלו לא הוצגו. לכן, לא מצאתי כי היא חצתה חסם זה.
11. גם החסם השני עומד בדרכה של הנאשמת לבית המשפט הקהילתי. אמנם, למאשימה אין זכות וטו על ההחלטה בדבר העברת נאשם לבית המשפט הקהילתי. אולם להסכמת המאשימה יש משקל חשוב בהחלטת בית משפט בעניין זה. בית המשפט הקהילתי הינו הליך שבו משמעות רבה לממד ההסכמי שבין הצדדים ולכן רק במקרים בהם סבור בית משפט כי אין הצדק להתנגדות המאשימה, ניתן יהיה להעביר נאשם לבית המשפט הקהילתי למרות התנגדות זו.
12. לא כך הדברים בעניין שבפניי, התנגדות המאשימה מתבססת על עמדתה העונשית המחמירה לנוכח אופיין וריבויין של העבירות המיוחסות לנאשמת. עמדה שיש לה חיזוק בקביעת המחוקק באשר לעבירות אלו והשפעתן על אפשרות העברת הנאשמת לבית המשפט הקהילתי.
13. לנוכח האמור לעיל, לא מצאתי כי מתקיימים טעמים מיוחדים ולכן עניינה של הנאשמת לא יועבר לבית המשפט הקהילתי.
14. המזכירות תעביר החלטה זו לידיעת ב"כ הצדדים.
- ניתנה היום, א' טבת תשפ"ה, 01 ינואר 2025, בהעדר הצדדים.